ناول
Ketabton.com
د باروتو احرام
(د استشهادي مجاهد د ژوند حیرانوونکې کیسه)
محمد رحیم "پرور کوچی"

(c) ketabton.com: The Digital Library

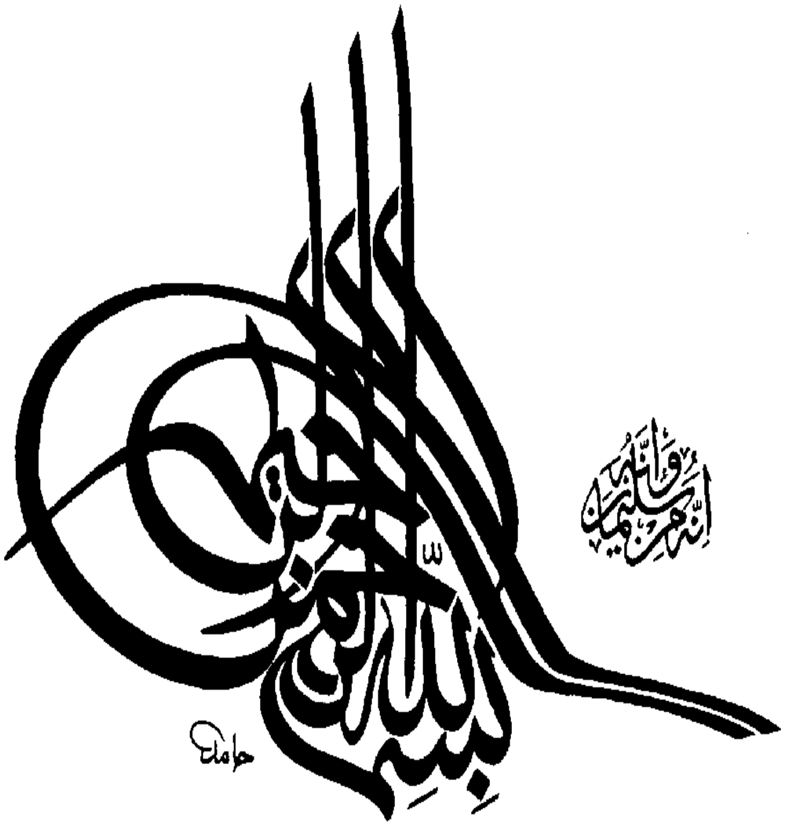

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

- ♥ په دين او هيواد مينو هغه ميړنيو شاه زلمو ته چې خپلې دنګې ځوانۍ يې د اور سرو لمبو ته ونيوې.

- ♥ او د هغه ګمنامه مجاهدينو پنوم چې د يوې مړۍ ډوډۍ د پيداکولو لپاره اوس هم حيران پاتې دي او د پوښتنې يې څوک نشته.

م. پرور کوچی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړنې:

د کتاب نوم :د باروتو احرام

لیکوال :محمد رحیم " پرور کوچی"

فسبوک پاڼه:parwar kochai

د لیکوال د تلفن شمېره:۰۷۸۷۴۳۱۱۳۶

کمپوز او ایډېټ :خپله لیکوال

د پښتی ډیزاین :موسی تعبیر

د چاپ کال : ۱۴۰۲ ه،ل

د چاپ وار :لومړی

دخپرندوی : فریدیه خپرندویه ټولنه

د چاپ حقوق له لیکوال سره محفوظ دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱)

د سراچه ډوله موټر غرا خته د سړک په ژۍ بوتې او ډبرې په تیزۍ سره تیرېدل سورلۍ رډ رډ وروکتل لرې د سړک په سر د ملي اردو عسکرو تالاشي کوله عمر موټروان ته وارخطا وویل:

استاده ځنګ ته ودریږه!

موټروان په پاسینۍ ښیښه کې برګ،برګ وروکتل

ولې؟ ته خو خوست ته تلې

عمر سړه ساه واخیسته.

بلې استاده! خوست ته تلم خو په لاره یو مهم شی رانه پاتې دي.

لدې سره موټر ځای په ځای ودرید عمر په تیزۍ دروازه خلاصه کړه بیک او چانټه یې غاړې ته واچول په لاندې راوتلې شیله ورښکته شو.

ډبرې او شګې ښوییدې عمر ګړندي ګامونه اخیستل په مخامخ غونډۍ وروخوت د غونډۍ په سر یې یوې او بلې خواته وکتل پاس د غره په سر خړې بوجۍ ولاړې وې،په پیره دار خانه کې ولاړ عسکر لاسونه ښورول د ودرېدو اشاره یې کوله عمر نورهم تېز شو له هاخوا ټکاری شو دوې درې مرمۍ د عمر ترځنګ ولګیدې،عمرځای په ځای کښیناست مرمۍ راډیرې شوې عمر پړمخې پریووت په ورانه کې یې نری درد حس

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ،دی یوې راوتلې ډبرې ته وروښوييد بيګ او چانټه يې پورته پآتې شول بيرته يې لاس وراوږد کړ بيک او چانټه يې راواخيستل.

مرمۍ لکه د ږلۍ ځاځکي راوريدې عمر ددعا لاسونه پورته کړل.

خدايه! ته مې هدف ته ورسوه.

لويه ربه (ج)! ته راسره مل شه ارمان مې راپوره که...

لنډه شيبه ووته ،لدې سره مرمۍ لږ کمې شوې پورته يې وکتل حيران شو،لرې دوه عسکر را روان وو ده په تيزۍ بيګ او چانټه غاړې ته کړل مخامخ په راوتلو ډبرو کې يې منډه واخيسته عسکرو بيا ډزې پيل کړې پوچ او سپک يې ويل زوروري ناري يې وهلې.

ودريږه! چې له ځايه ونه خوځې

ژوندی دې نه پريږدو

عمر همداسې منډې وهلې لرې ولاړ پورته يې راوکتل عسکر دده په ځای ولاړ وو يوې او بلې خواته يې لاسونه خوځول لاندې شپلو ته يې د ټوپکو خولې نيولې وې.

چې لږه کراري شوه عمر بياله ځايه وخوځيد ښه شيبه مزل يې وکړ ،لاندې په لرې دښته کې څو خړ کورونه ولاړ ول عمر مخامخ کورونو ته ور روان وو په لنډه شيبه کې يې د يو کور لرګينه دروازه وروټکوله له دننه ښځينه غږ راغی.

څوک يې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر وستمېد خوله يې خبرو ته جوړه کړه

موږ تږی يم مسافر يم له غره نه عسکرو پسې رااخيستی يم لږ اوبه که راوړې.

دروازه نيمکښه شوه د سره ټيکري پيڅکه تر دروازې راووته عمر شا وراړولې وه ښځينه غږ د عمر غوږونه بيا ولړزول.

وروره! موږ کور کې څاه نلرو،کور کې څوک نشته ميړه مې کار ته تللی دلته امنيت خراب دی لدې ځايه ولاړ شه موږ ته غم مه جوړوه.

عمر سوړ اسويلی وکيښ ته به وايې د څو ورځو بې خوبه دی،لږ مخکې لاړ په مړاوو قدمو د بلې ګوښې کلا لويې دروازې ته ودريد.

عمر وړه نجلۍ راوغوښته د افغانيو پنځه ګون يې ورته ونيو.

وړې نجلۍ کورته منډه واخيسته نيغه په دروازه ننوته لږه شيبه وروسته د يوې پلاستيکي کوزړۍ او يو ښيښه يي ګيلاس سره د ده ترمخ ودريده.

عمر سلامته کوزړی په سر واړوله تږتر يې څوځايه لوند شو دسمال يې له جيبه راوويست په سينه يې راتېر کړ،په سپينو خامکو جوړه غاړه يې لمرته وځليده الحمد الله يې وويل کوزړۍ يې وړې نجلۍ ته ورکړه په تندي يې ښکل کړه خپله وريره يې نيغه سترګوته ودريده له ځايه پورته شو له جوماته د آذان غږ راته مخامخ لاړ شېبه وروسته يې په جومات کې ډډه ووهله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲)

عمر د جومات د امام په ترپي راويښ شو په ځای کې راکښيناست ملا امام د سهار د لمانځه لپاره آذان وکړ بيرته راغی ده ته يې د سترګي مشې لپاره دواړه لاسونه ونيول عمر له ځايه پاڅيد ملا امام ته يې تېنګه غيږه ورکړه ملا امام يې ترڅنګ کښيناست په مسکا يې وويل:

شپه دې څنګه وه؟

ساړه خو به دې نه وي شوي؟

عمر په پسته ږيره لاس راتير کړ.

نه! خدای(ج) دې اجرونه درکړي جومات ښه ګرم وو.

ملا امام پلتۍ ووهلې اووې پوښتل:

پوښتنه خو بده نده؟

دی موسکی شو

نه! مهرباني مولوي صاحب

ـ د کوم ځای يې؟

عمر لنډ ځواب ورکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وردګو د سیدآباد

ـ چیرته روان یې له خیره؟

ـ خوست ته

ملا امام مسک شو

دوکانداري کوې که .....؟

عمر یې خبره ور پرې کړه

نه مولوي صاحب ! مدرسې ته ځم دیني درسونه وایم

د ملا امام تندی وغوړید او وې پوښتل:

ماشالله قاري صاحب!

وار له واره یې بیا وپوښتل:

موټروان ته دې ویلي؟

عمر سوړ اسویلی وویست

نه څوک نه پیژنم دامې لومړی ځل دی دې سیمې ته راځم

ملا امام مبایل له جیبه راوویست

ته صبر! حشمت الله ته زنګ ووهم

له ځایه پاڅید د کړکی خواته لاړ مبایل یې غوږ ته ونیو له مقابل لوري کوم ځواب رانغی بیایې ور اوکې کړ ملا امام دا ځل سلام واچوه له مقابل لوري خپ راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وعليكم والسلام

ملا امام غاړه تازه کړه

وبخښه لکه چې ویده وې

حشمت وخندل

خدای مو وبخښه امر کوه مولوي صاحب!

ملا امام وپوښتل

خوست ته ځې؟

حشمت وپوښتل

هو څنګه؟

ملا امام لیاړې تیرې کړې

د یو کس ځای پریږده

حشمت وخندید

بیا دې لکه چې هوا کړې

ملا امام یې خبره ونیوله په غوسه یې وویل:

نه لیونیه ! زه خو پرون راغلم یو میلمه دی راسره چې هغه یوسې.

حشمت وخندل

سمه ده مولوي صیب ورته ووایه ځان تیاروه لږ وروسته در ورځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ سمه ده خدای پامان

تلفن یې قطع کړ

ملا امام عمر ته وکتل

پاڅه قاري ګله !اودس تازه کړه چې موټر راځي

عمر هوار کړی توس او بالښت سره وپیچل.

(۳)

د غرمې لس بجې وې سراچه موټر په تیزۍ روان وو په پاخه پل تیر شو کوچنی بازار راورسید د ختېنو دوکانونو ترمخ په لرګینو او پلاستیکي ټوکریو کې ډول ، ډول وچې او تازه میوې ایښې وې له شاتیني سیټ یوه بوډا ناره کړه:

استاده ګله ! د ګردې څیرۍ د بازار په آخر سر کې یو برېک ووهه.

موټروان د یو ختېن هوټل ترمخ ودرید په پاسینۍ هنداره کې یې وکتل:

همدا ځای ښه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا دروازه خلاصه کړه

هو! بیخي برابر دی

بیا یې د موټر له ډالي پنډه ورواخیسته

درې سره رنګه د کلدارو سلګون نوټونه یې د موټروان په لمن کې ور واچول.

عمر شاوخوا وکتل پاس په غره کې دخیریو او نښتر ونې باد یوې خواته رپولې وړی وو بیک ته یې لاس کړ بیګانی وچه ډوډۍ یې راوویسته غټه مړۍ یې وکړه.

موټر په تېزۍ حرکت وکړ مخامخ یې وکتل سترګې یې رډې راوختې د ګردې خیرۍ ولسوالۍ په مخ کې ولاړې تالاشی ته ګڼ موټر کتار ور روان ول ده غوښتل یوځل بیا له موټره ښکته شي خو شاوخوا په عسکرو پوښلې غونډۍ او لاندې ژور خوړ د تیښتې لاره ور باندې ورکه کړه کلیمې او درودونه یې په ځان چف کړل په یوه شیبه کې یې موټر دبریتور عسکر ترمخ ودرید.

عمر لړزې اخیستی وو وارخطا ښکاریده که عسکرپوښتنه ترې کړې وای چې له کومه ځایه راغلې؟ ده ځواب نه درلود ځکه د راغلې سیمې نوم یې نه وو زده.

عسکر له موټر ګرد راوګرځید کله چې ډالې ته ودرېد نو موټروان عمر ته خوله ورنږدې کړه.

ـ که عسکر وویل له کومه ځایه راغلې ؟ ورته ووایه د غلګی له سیمې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عمر دمه یوڅه جوړه شوه.

له شالخوا د عسکر پیکه غږ راغی

استاده ډګی (ډاله) خلاصه که!

موټروان په بیړه وربښکته شو

عسکر دډالي ټولې پنډې په ځیر،ځیر وکتلې بیرته سورلۍ ته راوګرځید له هریو يې جلا جلا پوښتنه وکړه د مخې څوکۍ سره عمر ته ودرید تندی يې سره کش کړ او وې پوښتل:

هلکه له کوم ځایه راغلې؟

عمر لنډ ځواب ورکړ

له غلګۍ

ـ تذکره لرې

ده په جیبونو لاس ننه ویست واخطا شو لیاړې يې بندې شوې

نه ولا! کور رانه پاتې ده

د عسکر تندی تریو شو

د کوم ځای یې؟

لهجه خو دې بدله ده

عمر مړاوي وروکتل

د وردګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

عسکر وخندید

ښه! یې د وردګو او راغلې له غلګۍ نه

عجبه ده

دروازه یې خلاصه کړه ده ته یې د ښکته کیدو اشاره وکړه

عمر زیږ زبیښلی د عسکر ترمخ ودرید

عسکر یې پوره تالاشي واخیسته جیبونه یې څو وارې وکتل

بیا یې لنډې پوښتنې پیل کړې

څه کار کوې؟

عمر وویل:

پوهنتون وایم

ـ چیرته؟

ـ په خوست کې

عسکر لاس ور وړاندې کړ

کارټ لرې؟

عمر ژر جیب ته لاس کړ کوچینی کارټ یې عسکر ته ونیو

ها دادی

عسکر کارټ مخ او څټ واړوه وې پوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم دې څه دی؟

- عمر

- ولد؟

عبدالرحیم

کارټ یې بیرته ورکړ او وې پوښتل:

غلګۍ کې دې څه کول؟

عمر په تندي لاس راتیر کړ

هلته مې خپلوان دي د مړي د جنازې مراسمو ته ورغلی وم

عسکر وخندل

ولې بې له تا نور څوک نه وو چې جنازې ته ورغلي وی؟

عمر سوړ اسویلی وویست

نه ! پلار مې مړ دی ، ورونه مې مساپر دي اوس یوازې زه د کور سرپرست یم

عسکر په اوږه وار ورکړ

سمه ده! درځه ولاړ شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۴)

مازديګر وو د لمر سترګه په مخامخ غره راڅوړنده وه موټر په يوه تنګه کوڅه ننووت غالمغال وو موټر د يوې چوترې لاندې ودريد موټروان عمر ته وکتل په خندا يې وويل:

دا يې خوست!

بيا يې وپوښتل

دلته څوک لرې؟

عمر شاوخوا وکتل ډول ډول موټر په لوی سرای کې ولاړ وو موسک شو موټروان ته يې مخ ور واړوه

هو استاده ګله ! دلته پوهنتون کې مې د اکا زوی دی هغه ته ورځم

موټروان د خدای پامانی په ډول لاس ورته ونيو

ښه ډير ښه ! درځه چې ناوخته کيږي

عمر بيک او چانته غاړې ته واچول لوی سړک ته وه ووت ګڼه ګوڼه ډيره وه مخامخ لاړ د تره زوی ته يې زنګ وکړ هغه د کوټې آدرس ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر خوشاله وو خوست کې بلد وو څو وارې دلته راغلی وو د اکا د زوی کوټه یې آسانه پیدا کړه د یو دنګ ټاور تر مخ څو شیبې تم شو شیبه وروسته یې د اکا زوی ته غیږه ورکړه دواړه پاس وختل په تنګو زینو کې څو ځایه د اکازوی له شناخته ملګرو سره ودرید.

په دریم پوړ کې یې د اکازوی د یوې کوټې په وره کې کیلي ننه ویسته دواړه مخامخ بالښت ته وغځیدل.

د اکا زوی یې چې الهام نومیده چایجوش ور واخیسته او له کوټې ووت عمر شاوخوا سترګې وغړولې په تاخچه کې ایښي کتابونه او چپټر یې تر نظر تیر کړل یو کتاب یې ورواخیست مخ او څټ یې واړوه خوند یې ورکړ پرې لیکل شوي وو.

فکري پوهنه!

 لیکوال: عبدالهادي مجاهد!

څو پاڼې یې واړولې کتاب خوندور وو الهام له چایجوش سره راننوت ویې خندل

ښه عمر ګله ! غورې وکه څه حال وو کلي کور کې؟

عمر کتاب پخپل ځای کیښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراري وه یاره نوي څه نه وو ټول خپلوان جوړ تیار وو

الهام خوشاله وو ډیر وخت کور ته نه وو تللی خوله یې له خوشالۍ نه راټولیده په مسکا یې وویل:

په لارو څه کیسې وې پازاب شوی خو به نه وې؟

عمر سوړ اسویلی وویست

د لارو خبره مه کوه لکه په پل صراط داسې راتیر شوم

د الهام تندی ګونځې شو

ولې؟

عمر ترخه مسکا وکړه

ستړو کنډو ته نارسیده یې دومره منډې راباندې وکړې چې مه یې کوه پوښتنه

الهام یې ګړندی ترخڼګ کښیناست ته به وایې د کلونو مسافر کیسه اوري.

ښه ! پوره کیسه یې وکه

عمر مکمله کیسه ورته تیره کړه د الهام خوله له حیرانۍ وازه پاتې وه سر یې په منفي ښه وخوځوه سپکې سپورې یې وکړې بیرته له ځایه پاڅید چایجوش ته یې چای ور واچوه

یو ناڅاپه یې وپوښتل:

ولې؟ کارت ، تذکره دې نه وو راوړي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر وخندید د پوهنتون کارت یې له جیبه راوویست

ستا دا جوړ کړي کارت کار وکړ کنه د انګورو په تول کې تللی وم.

دواړو په زوره وخندل.

(۵)

سهار وختې عمر او الهام د میرانشاه په اډه کې ولاړ ول یو غټ پکول والاموټړوان موټر رامخته کړ الهام له مخامخ دوکانه څو بیسکیټ او انرژۍ راواخیستې او د عمر په بیک کې یې واچولې ده او الهام خدای پاماني سره وکړه په یوه شیبه کې موټر له اډې وه ووت تر یوه ځایه په تنګو کوڅو کې لاړ بیا یوه پراخه پاخه سړک ته وه ووت عمر شاوخوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل لوړې ونې او شنه پټې په تیزۍ تیرېدل موټروان ټیپ ته فلش وردننه کړ د موټر ټوله فضا خوستی سندرو او ساز ونیوه ده ګوشکی له جیبه راوویستې غوږونه یې د تلاوت سپیڅلي غږ ولړزول.

موټر په تیزۍ روان وو کلي او کورونه ورو ورو کمېدل د سړک ترځنګ هرځای د سیل اوبو راوړې لویې ډبرې نیغې ولاړې وې.

عمر مبایل له جیبه راوویست د کوچیانو له روانې رمې یې څو انځورونه وویستل له څه کم یو یونیم ساعت مزل وروسته موټر د باډر په دروازه ورننووت موټروان د سړک په سر ایښې غرفې ته کوچینی کتابچه ورکړه ولاړ عسکر سپکه تالاشي واخیسته.

موټروان د اوبو ډک بوتل عمر ته ونیو

ونیسه اوبه!

ده د اوبو بوتل ورواخیست

بوتل یې په سر واړوه تندی یې وغوړید اوبه یخې وې د خوست هوا لا هم ګرمه وه بوتل یې بیرته موټروان ته ورکړ موټروان ده ته حیران وکتل او وې پوښتل:

چیرته ځې ځوانه؟

عمر له بني غوږ ګوشکي خطا کړه

- میرانشاه ته!

هلته دې خپلوان دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو د ماما کور مې هلته دی.

موټروان د هو په بڼه سر وخوځوه.

-ټيک ده

هلته بلد يې کنه؟

عمر مړاوي ورووکتل

هو! پخوا موږ هم هلته اوسيدو

موټروان ځنګ ته ودريد موټر وښوريد دی بيرته ژر موټر ته راوخوت وستميد د چا له پوښتنې پرته يې وويل:

د موټر د ټايرو هوا مې وکتله ماويل پنچر نشی

کوچينی ماشوم وچونګيد د شا لخوا دډ نارينه غږ راغی.

استاده ! که دوکان مخې ته راغی يو څو بسکيټ راواخله چې ماشوم مو وږی دی

موټروان په پاس هنداره کې ور وکتل

سيی ده حاجي ګله!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۶)

قضا مازدیګر وو عمر په تنګه شیله کې ګړندی روان وو مبایل یې له جیبه راوویست تندی یې ګونځې شو د افغانستان سیمکارت انتن نه ورکاوه بیرته یې په جیب ننه ویست پورته یې وکتل د ډرون الوتکې خپ غږ وارخطا کړ غوږ یې ونیو د الوتکې غږ د شمال لور ته وو یو ځای یې د اوبو شنهاری تر غوږ شو تنګې شیلې ته ور وګرځید رنې اوبه په تور کمره کې لاندې رالویدې بیک ،چانته او څادر یې په کوچیني بوټي کیښودل لستوني یې بډ وهل ژر ژر یې اودس تازه کړ غوږ یې ونیو لرې د یو موټر غرا خته خوشاله شو په شګلن خوړ کې ډاډسن ډوله موټر دده په لور را روان وو ده یې مخې ته ورمنډه کړه موټر ځای په ځای ودرید درې وارخطا کسان ترې راښکته شول عمر ته یې حیران حیران کتل عمر لاس ورکړ ځان یې وروپیژاند د ولاړو کسانو له منځه یو غږ کړل.

ځوانه! موټر ته خیره نورې کیسې به هلته وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی د شا سیټ ته وخوت

موټر حرکت وکړ لاره ډيره خرابه وه د مخي له سيټ نوراني څوان مخ راواړوه خوله يې له خندا نه راټوليده په خوږه مسکا يې عمر ته وويل:

پخير راغلې قاري صاحب مبارکه!

سفر پخير وو؟

ده په ګڼه ږيره لاس راتير کړ

- الحمدالله بيخي ښه وو

ناست کس وموسيد

پازاب شوی خو به حتماً وې ، لارې ډيرې خرابې دي ملګري په سختۍ رارسيږي

عمر لنډه مسکا وکړه

نه ان شاالله کوم لوی مشکل نه وو ډير ښه راورسيدم

ناست کس ته بنډار خوند ورکړ پوښتنې يې را کتار کړې.

له کابله راغلې؟

- نه سيده له وردګو راغلم

- څو ساعته لاره ده؟

عمر اوږده ساه وويسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپږ اوه ساعته کيږي خو ما د لارې د خرابوالي له وجې يوه شپه پکتيا کې وکړه.

ناست کس په اوږده ږيره لاس راتير کړ

جزاک الله ! متعال رب (ج) دې دا تکليفونه درته قبول کړي.

کړږ شو موټر ناڅاپه بريک ونيو ګيډړې د موټر تر مخ تيزه منډه واخيسته مخامخ په کوچنيو بوټو کې پناه شوه.

موټر کابو نيم سات مزل وکړ باالاخره تياره ماښآم مرکز ته ورسيد ، د مرکز درې څلور کوټې په لرې فاصلو سره ولاړې وې موټر د يوې ګوښې کوټې تر مخ ودريد.

له شاتينی څوکی يو کس عمر مخامخ کوټې ته ورووست ده ور پرانيست درې څلور کسه ناست ول له کوټې لکه د عطرو بوی جګيده عمر سلام واچوه ناستو ځوانانو ځای ورته پريښود ده يو بالښت ته ډډه ووهله د کوټې په بر کونج کې يو ځوان په لمانځه ولاړ وو ټول لکه د مني پاڼه رپيده سجده يې دومره اوږده کړه تا به ويل ساه يې وخته يو تنکی ځوان ترموز او ګيلاس راوړل ده ته يې ګيلاس له چايو ډک کړ ټولو ځانونه وروپيژندل.

د عمر تر څنګ ناست تنکی ځوان حذيفه نوميده دی د لوګر وو ورپسی بل کس طلحه وو ده خپله سيمه شاجوی ياده کړه ، شاجوی د غزني او کلات ترمنځ سيمه ده په لمانځه ولاړ کس د کابل د موسهی وو ټول خوشاله ول چې يو بل ملګری يې را زيات شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۷)

هوا خړه وه په لوړو غرو وریځې راځوړندې وې د باران د کیدو امکان زیات وو د مرکز قومندان موټر ته وخوت ورسره بل موټر کې استشهادی مجاهدین په وسلو سمبال سپاره شول عمر خوښ وو په دا یوه اونۍ کې یې نوي تکتیکونه زده کړي وو د مرکز له ډیرو مجاهدینو سره اشنا شوی وو څنګ ته ناست حذیفه یی د لرګي تسبې دده له لاسه کش کړې په خندا یی وویل:

ته راکه څومره ښایسته تسبی دی پیدا کړي

عمر وخندید

دا می د مور دلاس نښنه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

حذيفه تسبی په لاسونو کی واړولی بیرته یی ده ته ونیوی

هه! واخله

عمر مسک شو

ـ واخله ستا دی وي

حذیفه یی لاس بیرته ټیله کړ

نه یاره! که دی بل چا د لاس نښه وای بیا می نه درپرېښودی

دواړو په زوره وخندل.

موټر په سختو پیچومو د تمرین ځای ته ورسید چوپه چوپتیا وه د ټولو ناستو فدایانو خولی په اذکارو بوختی وی په مخامخ غونډۍ پرونی ولاړې نښې همغسی سورۍ سورۍ ولاړې وې.

فدایانو د تمرین لپاره ځانونه تیار کړل د قومندان له یو غږ سره ټول کتار ودریدل د الله اکبر نارې په ټوله شیله کی انګازه وکړه ټول مخته او شاته ولاړل ټکان شول له مخامخ ولاړو نښو او غونډۍ مرې دوړی پورته شوی د فقیرمحمد درویش په غږ له جذبو ډکو ترانو ټوله دره په سر اخیستی وه د فدایانو له بدنه مرې خولې روانی وی مجاهدینو تر مازدیګره تمرینونه وکړل.

هره ورځ تمرین او د غرمې لخوا د لمانځه او ډوډۍ لپاره دوه ساعته دمه د هری ورځی کار وو عمراو ورسره ملګری لکه اوسپنیز سپرینګ داسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چست او چالاک شول دلته ټوله مهربانی له متعال رب (ج) سره مینه او خواخوږي راټوکیدلې وه ټول ملګری لکه یو تن او وجود داسی وو له یو بل سره مینه یی له ورونو هم لوړه وه یوه ورځ د تمرین په مهال د عمر پښه لږ خوږ شوه پدې ورځ موټر هم نه وو عمر ډیر پاذاب وو څو چی موټر رارسیده ملګرو یی په اوږو تر مرکزه یووړ یانې ددوی ټول کړه وړه لکه د ورونو داسی وو.

سهار وختي به د لمانځه لپاره چی کله جومات ته لاړل بیا به نو د چایو تر وخته د قرآنکریم ژباړی او تفسیر ته ناست ول له ټول مرکزه د عطرو غوندی بوی جګیده.

شپی او ورځی تیریدی د عمر د کور او کلی یادونه نور له مغزو مړاوي کیدل نور یې ټول فکر او سوچ تمرین ، عبادت او د الله (ج) سره کړیو وعدو ته وو رنګ یی ورځ په ورځ تازه کیده مخ یی لکه کورکمن تک ژیړ اوښتی وو د شپی به یی خوارږه ،خوارږه خوبونه لیدل کله په ګلانو کی ناست او کله هم د رڼو اوبو او سپینو جامو واله ښایسته پیغلو سره ناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه شپه وه عمر په اړخ واوښت غوږ یې ونیو د نری ژړا غږ جګیده سر یې راپورته کړ حذیفه په بستره کې ناست وو وړې ، وړې سلګۍ یې کولې سر یې په زنګنو ایښی وو عمر له ځایه پاڅید د اوبو ترموز ته وروګرځید ډک ګیلاس یې په سر واړوه وروسته حیران د حذیفه سرته ودرید حذیفه سر راپورته کړ دده په لیدو یې سترګې پاکې کړې عمر یې ترڅنګ کښیناست په اوږه یې لاس ورکیښود په خواشینی غږ یې وویل:

- ښه یې؟

حذیفه د هو په ښه سر وخوځوه

عمر هغه ځان ته رانږدې کړ

نو څه شوي ورورجانه؟

حذیفه بیا ژړا ونیو ښه ډیر یې وژړل وروسته یې وویل:

خوب مې لید!

عمر یې اوښکې ورپاکې کړې

خیر ده ځان کنټرول که

د حذیفه سر یې په خپل ټټر پورې کلک ونیو دواړو تر ډیره یو بل جوخت نیولي وو عمر هم خفه وو د حذیفه نن وروستی شپه وه سبا خپل منزل ته روانیده د عمر له څه ویلو پرته حذیفه شونډې پرانیستې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجبه خوب وو لالا!

عمر لنډه مسکا وکړه

خدای (ج) دې يې د خير کوي مه وارخطا کيږه

حذيفه مسک شو سپين غاښونه يې د سپوږمۍ رڼا ته وبريښيدل

نه وروره ! د وارخطايی خوب نه وو د خوشالۍ خوب وو بيا يې يو دم وويل:

ښه زړه مې پرې يخ کړ

عمر وخنديد حذيفه ته يې په اوږه وار ورکړ

ووايه کنه ياره زما د هم ورته سودا کړه

حذيفه ګلابي شونډې سره وروستې.

خوب مې ليد ، خوب مې ليد چې يوه لويه دښته وي له کړکۍ يې پاس آسمان ته وکتل سپوږمۍ هم فکر کوم د څوارلسم وه شاو خوا مې ښه له ورايه ليدل هر څه مې صحي کولی شو ويې خندل او زياته يې کړه.

په يو لوی هډور آس سپور وم شاوخوا مې سرو جامو واله لښکرې تاوې وي ټوله ساحه يې محاصره کړې وې د وتو لاره نه وي زه هم په منځ کې ايسارګرځم را ګرځم دوی رانږدې کيدی نشي کله چې په ما حمله راوړي زه توره راوباسم يو کتار ټول يوې خواته ړنګ کړم ددوی بريدونه زيات شي پورته وګورم له آسمانه يوه سپينه لمبه راشي ټوله ډله لکه اور ته چې خاشاک ورواچوې لواړه تيره کړي همدې وخت کې راويښ شوم ستړی وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړا راغله وارخطا وم دا زما وروستۍ شپه او دا خوب خدايزده مانا يې څه وي ؟

عمر کلکه غیره ورکړه وخندید

مه وارخطا کیږه ، په دښمن دې بريالی کيږې ان شاالله خپل مقصد ته به رسيږی زه باور دربانديې لرم.

حذيفه فاتحانه مسکا وکړه ، له ځایه پاڅید په پاس تاخچه کې ایښی قرآنکريم يې راواخيست څو ځل يې ښکل کړ په سينه پورې يې ټينګ ونيو سترګې يې د آسمان په لور ونيوې په سلګو کې يی دعا وکړه.

يا پاکه ربه(ج)!

ستا له عاجز بنده سره مل شې!

دا په ګناهونو لړلی بنده دې يوازې مه پريږده.

يوازينۍ هيله او ارمان چی ستا د دين خدمت او تاته رسيدل دي په پوره کيدو کې يې مرسته ورسره وکړه...

حذيفه اوږده دعا وکړه عمر هم دواړه لاسونه لپه کړي وو يوازې آمين يې له خولې راووت او د حذيفه له ژړا سره به دده هم په ليمو اوښکې را ورغړيدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۹)

د سهارني لمر ژيړې وړانګې په لوړو غرونو را پرتې وې هوا دومره صافه وه چې د لوړ غره په سر دې وران څلی ښه پوره ليدلی شواى په مرکز کې چوپه چوپتيا وه عمر د ننښتر ونې لاندې ولاړ وو په مرکز کې څه زيات شوى نه وو يواځې د راوتلی تنګی شيلی په خوله کې مازدا ډوله موټر نوى ورښکاره.

شو شور ماشور شو عمر وروکتل د مرکز د دويمی کوټې نه ډله خلک راووتل څوتنه د مرکز ملګری يی وپيژندل دوه درى کسان نوي ورښکاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول قوماندان یی ترمخ ګړندی روان وو مازدا ډوله موټر ته ودریدل عمر نږدی ورغی نویو راغلو میلمنو ته یی لاس ورکړ نویو کسانو بیګونه غاړو ته اچولی وو لویی پروفیشنل کیمری ورسره وی رنګون یی تازه وو داسی مالومیده لکه له کوم ښاره چی راغلی وی عمر حیران وو ځوکسانو په شاوخوا ونو کی سپین بیرغونه راځوړندول ځینو په ولاړو لرګیو تابلوګانی ټینګولی داسی ترتیبات نیول کیدل تابه ویل د کوم لوی جشن ورځ را روانه ده د مرکز د کوټو تر مخ کتار ولاړ بیرغونه باد یوی خواته رپول.

مخامخ یی وکتل حذیفه له ختین حمامه را وه ووت داسی سپین بریښیده تابه ویل په کلونو یی لمر په سترګو ندی لیدلی سپینی جامی یی په تن وی ته وا د واده ورځ یی ده ټولو ولاړو کسانو خوشاله وروکتل حذیفه را وګرځید سلام یی واچوه ولاړو کسانو ټینګی غیږی ورکړی د عطرو بوی یی په سپږمو داسی خوږ لګیده لکه د پسرلنی موسم د تازه غوړیدلو ګلانو کومه لویه دښته کی چی روان وې حذیفه عمر له لاسه ونیو په خندا یی وویل:

راشه لږ کار می درسره ده!

دواړه د مرکز د کوټو شاته د روانو اوبو د لښتی تر څنګ په یوه لویه ډبره کښیناستل عمر په حیرانی حذیفه ته کتل تر اوسه یی په دومره تازه او ښایسته ځیره کی نه وو لیدلی هیڅ یی په دیدن نه مړیده دواړو په ځیر یو بل ته کتل هیڅ یی نه ویل په وروستیو کی حذیفه چوپتیا ماته کړه او په مسکا یی وپوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه په خير راته ګورې؟

عمر يى لاس په لاس کى ونيو

پوهيږې! درويشت کاله مې عمردى تراوسه مې دومره ژور چاته نه وو کتلي خدايزده نن دې څنګه په ديدن نه مړيږم.

حذيفه وخنديد د ټوکو په ډول يې وويل:

خير ده له نن وروسته به مې ارمان وکړې

د عمر تندى ګونځې شو تابه ويل د دنيا تر ټولو بد خبر يې واوريد سوړ اسويلى يې وويست سر يې د افسوس په بڼه وښورووه او زياته يې کړه.

هو ولا! ستا جدايي به راته دومره سخته تمامه شي لکه په عمري بند محکوم بندي ته .

بيا يې د ډاډ لپاره د حذيفه په اوږه لاس ورکيښود.

خو خوشاله ديته يم چې خپل هدف ته رسيږې او له رحيم ذات سره کړې وعده دې پوره کيږي خو ځان ته وارخطا يم.

حذيفه حيران وروکتل

ولې؟

خداى مه کړه

عمر مړاوې سترګې ور واړولې د خواست په ژبه يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا وکړه چې زه هم یوه ورځ ستا غوندې جامې واغوندم او نوبت مې را ورسیږی.

حذیفه په اوږه وار ورکړ خندا یې وکړه

خدای (ج) دې درسره وکړي خو دلته نوبت نشته خبره ستا په چالاکۍ او د تکتیکونو په ژر زده والي کې ده هرڅومره چې ژر تکتیک زده کړې او قوماندان ځای درته مناسب وبولي هماغه ورځ دې نوبت دی.

دواړو فاتحانه مسکا وکړه

د کوټو له شا طلحه دواړو ته زوروره ناره وکړه دواړو ته یې د ورتګ اشاره وکړه.

- راځئ ملګري تیار دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۰)

د مرکز ملګري کتار ولاړ وو تولو په تنديو په کليمه پوښل شوې سپينې جنډې ترلې وې مازدا ډوله موټر د مرکز د کوټو ترمخ ولاړ وو مخه يې ښکته خواته وه نويو راغلو کسانو غټې کيمرې په درې پايېز چوکاټ بندولې د برې کوټې په بام په لوډسپيکر کې په لوړ غږ ترانه چالانه وه قوماندان خوشاله وو هر ملګري ته يې په خوشالۍ کتل ماته يې د ورتګ اشاره وکړه ورغلم او د طلحه څنګ ته نيغ ودريدم.

قوماندان خپل موټر ته وروګرځيد يوه غيږ ګلان يې راواخيستل ما ورمنډه کړه نيمايي يې ماته راکړل په ملګرو د ويشلو اشاره يې راته وکړه له ښي لوري مې پيل وکړ هر ولاړ ملګري ته مې دوه ، دوه ګلان ورکړل سړا شوه پورته مې وکتل ډرون ډوله کيمره مې په سر ولاړه وه لرې ولاړ کس ډرون کيمرې ته غټ ريموټ نيولی وو يو خوا بل خوا يې خوځوه کيمره به کله لوړه شوه په پورته ولاړو غونډيو به را وګرځيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان مخامخ اشاره وکړه حذیفه د ولاړو موټرو له منځه را وه ووت نظامي جامې یې په تن وې خوله یې له خندا نه ورټولیده کتار ملګرو ته ور وګرځید کیمرې والا وو یوې او بلې خواته منډې وهلې تا به ویل کوم لوی پاچا سیمې ته راغلی دی دم په دم یې انځورونه او فلمونه ترې اخیستل هر ملګري حذیفه ته ټینګه غیږه ورکوله او ګلان یې غاړې ته وراچول.

حذیفه ماته ودرید ټینګه غاړه مې ورکړه یو بل مو ترډیره په غیږ کې نیولي وو د خوشالۍ او خدای پامانۍ اوښکې مو ګډې په سترګو را روانې وې دی مې هیڅ له غیږې جلا کولی نشو او ده هم زما غاړه ټینګه نیولې وه یو ناڅاپه مې د الله اکبر زوروره ناره له خولې ووته ولاړو ملګرو راسره بدرګه کړه او په شیله کې یې څو پرلپسې انګازې خورې شوې حذیفه مې ولي کلک ونیول سترګې یې راسره وجنګولې او یوازې یې دومره له خولې ووتل

حق دې راته وبخښه!

زما اوښکې نه تم کیدې په دا درویشت کلونو کې مې دومره ژور نه وو ژړلي یو دم مسک شوم د هغه په ولیو مې زور راووست.

ځه ! الله دې مل شه خپل ایماني هدف ته پخیر ورسیږې

په لاوډسپیکر کې چالانې ترانې بیا بیل خوند درلود

- ساتو یې په سرو وینو دا د باتورانو کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دا د شهيدانو کور ، دا د شهيدانو کور....

حذيفه د وروستي کس قومندان مخ ته ودرېد قومندان په غېږ کې کلک ونيو په تندي يې داسې ټينګ ښکل کړ تا به ويل د کلونو مسافر زوی د خوږې مور مخ ته ولاړ دی ګلان يې غاړې ته ور واچول تر اوږو يې کلک ونيو په خندا يې وويل:

- ځه ورځه په مخه دې ښه ! خپل هدف ته پخير ورسيږې

- ستا مظلوم اولس به ستا قربانۍ هيڅ کله هيرې نکړي

- موږ خوشاله يو چې ستا غوندې ځوانان لرو ددې هيواد او د شهيدانو ارمانونه ستاسو پورې تړلي دي...

له اوږدو خبرو وروسته حذيفه مازدا ډوله موټر ته ور وخوت کيمرې والا تر موټر ګرد راچاپير شول ډرون کيمره هم د ولاړو خلکو په سر ودريده حذيفه موټر ته حرکت ورکړ او د خدای پامانۍ په ډول يې دواړه لاسونه پورته کړل ولاړو کسانو هم يوپه بل پسې لاسونه وخوځول سيمه يو ځل بيا د الله اکبر زورورو نارو په سر واخيسته.

(۱۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې ورځې ووتې حذيفه مې هيڅ له سترګو نه ووت يوه غرمه د قوماندان کوټې ته ورغلم موږ ملګرو ته د انټرنيټ او مبايل کارولو اجازه نه وه قوماندان په کوټه کې تلويزيون او انټرنيت درلود دی خوشاله وو خوله يې له خندا نه راټوليده په خبرونو کې يې د خوست په کمپاين د بريد خبر ونيو خبرياال وويل چې ځانمرګي بريدګر د امريکايي ځواکونو ډله موټران په نښه کړي او زيات تلفات يې ور اړولي دي.

د اسلامي امارت وياند يې پړه په غاړه اخيستې وه او بريدګر يې د حذيفه په نوم د لوګر د سيمې ياد کړ او تر پنځوسو ډيرو امريکايي ځواکونو د وژلو ادعا يې کړې وه د حذيفه د نوم په اوريدو مې له خوشالۍ اوښکې په اننګو راغلې او له خولې مې د تقبله الله کلمه ووته.

قوماندان مبايل زما مخ ته ونيو

ته وګوره ياره ! ټول فسبوک د حذيفه مجاهد انځورونو ښکلی کړی دی

مبايل مې ترينه واخيست د حذيفه هر ملګري او خپلوان دده کارنامې او يادونه بيان کړي وو او دده د شهادت مبارکيانې په هر لور خپرې وې چا يې له څنګه د زمري انځور ايښی وو چا هم په سپين بيرغ پوښلی وو.

مبايل مې قوماندان ته بيرته ورکړ هغه له جيبه کوچنۍ کتابچه راوويسته شميره يې ترينه ونيوله غاړه يې تازه کړه له هغې خوا ډډ نارينه غږ راغی.

- هلو سلام عليکم

قوماندان غاړه تازه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وعليکم والسلام ورحمت الله

حاجي ميانداد صيب ښه يې

کور دې خيرتي ده

مقابل لوري غوږ ونيو او وې پوښتل:

څوک يې وروره؟

قوماندان په رنګړی ږيره لاس را تير کړ

حاجي صاحب ما له ميرانشاه زنګ وهلی د حذيفه ملګری يم.

د مبايل اړيکه يو دم پرې شوه قومندان له ځايه پاڅيد فکر کوم انتن کمزوری وو مبايل يې بيا ور اوکې کړ له هغه خوا بيا نارينه غږ راغی دا ځل غږ يو څه صاف وو بيا يې سلام واچوه قومندان غاړه تازه کړه.

وعليکم والسلام

ښه يې حاجي صاحب!

د هغه له پوښتنې مخکې يې وويل :

زه د حذيفه ملګری يم له ميرانشاه مې زنګ درته کړی

د مقابل لوري غږ ګډوډ شو لکه له خبرو چې ولويږی بيا يې غاړه تازه کړه او زياته يې کړه

ښه ډير ښه! حذيفه به کله کله پدې شميره زنګ راکوه د بوډا ژړا زور ونيو په ژړا کې يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خو شهید شو!

قومندان یوه شیبه بې ځوابه شو لکه له خبرو چې ولویږی بیا یې بندې خبرې وکړې.

هو حاجي صاحب ! د زوی شهادت دې مبارک شه

د ډاډ لپاره یې څو توري ولټول او زیاته یې کړه:

هغه ډیر غیرتي او په اسلام مین ځوان وو او خپل سپیڅلي هدف ته د متعال رب (ج) په مرسته ورسید موږ ټول ملګري د هغه په صداقت ، ایمانداری او ټینګ ایمان ګواهي ورکوو...

قومندان اوږدې خبرې وکړې مقابل لوري یواځې غوږ نیولی وو اف یې له خولې نه راووت یواځې د سلګیو غږ یې صاف اوریدل کیده

په مبایل کې ښځینه غږ راغی

- څوک دی؟

د بوډا خبرې ورسره ګډې شوې ښځینه غږ ورک شو

د قوماندان له خبرو وروسته د حذیفه پلار غاړه تازه کړه خپله غریبي او د زوی سره مینه یې یاده کړه د هغه د ټینګ ایمان په زړه پورې کیسې یې وکړې په وروستیو کې یې وویل چې د حذیفه مور درسره دوې خبرې کوي.

قومندان ځان ټینګ کړ د حذیفه زړې مورکۍ خبرو ته ځان جوړ کړ خو ژړا خبرو ته پرینښوده ښه پریمانه یې وژړل قومندان هم څادر سترګو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونيو تر پنځو دقيقو زما په شمول د هيچا له خولې اف نه ووت په مبايل او زمونږ کوټه کې يوازې د ژړا او سلګيو غږ پورته کيده.

له اوږدې ژړا وروسته د حذيفه مور په خبرو راغله او قومندان ته يې په خپ غږ وويل:

خير يوسې زوی جانه ! زما د زړه ټوټه حذيفه له تاسو ډير خوشاله وو هر وخت به يې چې زنګ را وکړ د ملګرو او قومندان په صفت نه مړيده زما له زوی سره مو ډير تکليفونه ايستلې وو خدای(ج) مو هغه دنيا سمه کړه.

د حذيفه مور ډيرې دعاوې وکړې قومندان هم د زړه تسلي ورکړه او د هر رنګه مرستې ډاډ يې ورکړ.

(۱۲)

شپې او ورځې تيريدې مرکز ته هره ورځ نوي ملګري راتلل زمونږ شمير هم ورځ په ورځ زياتيده ماهم ډير څه زده کړي وو د موټر چلول ، د نقشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مخې په ښارونو کې بلدتیا او ډول ، ډول نور هغه کارونه وو چې د تمرین تر ځنګ موږ ته را زده کېدل.

یوه ورځ قومندان راغی زه او څلور نور ملګري يې له ډلې جلا کړو راته يې وويل چې تاسو به نور ځانګړی تمرين کوئ!

موږ د خپل تمرين تر څنګ نوو راغلو مجاهدینو ته هم تمرينات ورکول او هغه لارې چارې چې مو زده کړې وې هغوی ته ورښودلې او ددې ترڅنګ مو د اسلحې کارونه او د موټر ور زده کول هم زموږ په غاړه وو.

موږ کابو دوې میاشتې پرلپسې تمرین وکړ زموږ په تمریناتو کې د نویو لوکسو موټرو زده کړه لکه فرونر هایلوکس او...همدارنګه د کابل ښار په مختلفو برخو کې د نقشې له رویه بلدتیا او همدارنګه د پښتو ترڅنګ د پآرسي او انګريزي ژبو زده کړه هم شامل وو.

قومندان هم څو ورځې نه وو کور ته په چوټی تللی وو قومندان اصلا د خوست وو کور يې په موسی خیلو ولسوالی کې وو خو دلته میرانشاه کې له وړوکوالي را لوی شوی وو کله کله به د کورنی د لیدو لپاره چې ډير وخت کیده خوست ته کډه شوې وه تلو.

یوه ورځ سهار راغی خوشاله وو زما ترڅنګ کښیناست لکه کومه خبره چې راته لري ، هماغسې وه د کابل ښار نقشه يې راوويسته زما مخ ته يې وغوړوله مهم ځایونه په سرو کرښو رنګ شوي وو د دارالامان پوښتنه يې وکړه ما د لوګر په سړک ګوته یووړه د کابل په چهار اسیاب ولسوالۍ لنډ وروګرځیدم د دارالامان په دوراهي مې ګوته ودروله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان خوړه مسکا وکړه په اوږه یې وار راکړ.

- ډیر وران یې!

ما وخندل

- قومندان صاحب اوس خو مې نږدې نیم کال پوره کیږي

قومندان په ځیر راته وکتل او وې وپوښتل

ښه ډیر ښه! د کابل ریاست چیرته دی؟

ما ژر د پښتونستان واټ ته اشاره وکړه پورته ورغلم د کابل په ریاست مې ګوته کیښوده

قومندان په اوږه وار راکړ

- ماشاءالله ما خو دومره نه ګڼله

ما له چایو غوړپ وکړ او ومې پوښتل

آمرصاحب څه نوې غورې نشته؟(قومندان ته مو آمرصاحب ویل)

قومندان نقشه ټوله کړه اوږد وغزید

- نه ولا څه شی خو نشته

یو دم پخپل ځای کې نیغ راکښیناست لکه کوم نوی زیری چی راته لري مخامخ یې راته وکتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خو دې ورځو کې شايد کابل کې يوه لويه غونډه جوړه شي امريکايان او نور بهرنی قومندانان له يو بل سره جلسه لري شايد تاسو ځلور ملګري ورولېږو.

په ورانه يې وار راکړ

- دا ځل ځان تياروه

ما وخندل ،ده پيکه وويل:

خو! چاته مه وايه ځکه خبره محرمه ده تر اوسه مې چاته ندي ويلي ته لومړنی څوک وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار وختي وو چې قومندان زمونږ څلورو ملګرو د کوټې ور را وټکوه ورپاڅیدم قومندان ته مې لاس ورکړ ده رایاده کړه چې څلور واړه ملګري دده کوټې ته په بیړه ورشو ملګري مې له خوبه راویښ کړل شیبه وروسته څلور واړه د قومندان تر مخ ناست وو.

قومندان بیا نقشه وغوړوله په پروني نوي پلان وغږید د بهرنیانو د ناستې یې وویل چې شاید همدې اونۍ کې جوړه شي د مشرانو له لوري موږ څلور ملګري ټاکل شوي وو غونډه په کانټینینټل هوټل کې جوړیده.

کابو درې ساعته مو په پلان کار وکړ د هر ملګري نظر مو واخیست د لارو خرابوالي او هلته تګ لویه ستونزه وه خو قومندان خوشاله وو او ویل یې چې هلته یې کسان موندلي تاسې یوازې تر کابله پورې په رسیدا فکر وکړئ.

موږ ملګرو قاچاقي لارې وسنجولې د کابل تر دروازو مو په نقشه کې لاره وویسته قومندان د باندې وتلی وو په بیړه راننوت له خندا یې خوله نه ورټولیده وې خندل او وې ویل:

زه پوهیدم چې د کابل تر دروازو رسیدلي یاست هلته بند پاتې یئ.

ورستنۍ خبره یې بشپړه کړه.

خو خیر دا تشویش مه کوئ هلته مې هم کسان درته پیدا کړل.

زموږ مخونه له خوشالۍ وغوړیدل ،ده خبره وغځوله.

همدا اوس له مولوي صاحب عزیز سره وغږیدم دا زیری یې راباندې وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مولوي عزیز زموږ د مرکز لوی مشر وو)

مولوي صاحب وویل چې موټران او وسلې مو هم په وردګو او لوګر کې درته آماده کړي لدې ځایه یې د وړلو اړتیا نشته او زیاته یې کړه.

سبا سهار به تش لاس په یو موټر ځان د کابل تر دروازو ورسوئ.

موږ څلور ملګري په جامو کې نه ځاییدو او خوشاله وو چې څومره مهم او لوی پلان ته وټاکل شوو سبا سهار د حذیفه او نورو تللیو ملګرو په نسبت موږ ته لوی ترتیبات نیول شوي وو مولوي صاحب عزیز هم راغلی وو پاکې سپینې جامې یې اغوستې وې له موږ سره ټولو ولاړو ملګرو یو په یو خدای پامانی وکړې په فیلډر ډوله موټر کې مو حرکت وکړ په خامه لارو غرمه د خوست یوې ولسوالۍ ته ورسیدو هلته مو د پلان مطابق د یو مجاهد ملګري سره ډوډۍ وخوړه د مازدیګر تر لمانځه هلته وو قضا مازدیګر مو د پکتیا وزې ځدراڼ ولسوالۍ په لوري حرکت وکړ د شپې اته بجې د وزې ځدران ولسوالۍ ته ورسیدو شپه مو هلته تیره کړه سهار له لمانځه مخکې مو له هغه ځایه حرکت وکړ بل مازدیګر د لوګر د خروار ولسوالی بازار ته ورسیدو د ولسوالۍ لوی بازار وو ګڼه ګونه ډیره وه دا ولسوالۍ په خامه لاره پرته وه دویمه شپه مو چې د شنبې وه د لوګر د څرخ ولسوالۍ ته ورسوله موږ ډیره بیړه درلوده ځکه د دوشنبې ورځ مو باید کابل کې د پلان ځای ته رسولي وای غونډه دوشنبه جوړیدله د دریمې ورځې په سهار د څرخ له لوري مو ځان د لوګر برکي برک ولسوالۍ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویست او له هغه ځایه د وردګو د تنګي له لوري د لوګر د مرکز پُل علم تر شا د محمد آغې ولسوالۍ ته واوښتو.

شپې ورځې مو سترې تیرې کړې ټوله لار مزل ملګري بې خوبه کړي وو له غرمې تر ماښامه مو د لوګر د محمد آغې ولسوالۍ په یو جومات کې ښه خوندور خوب وکړ ماښام مهال مو ځانونه د کابل دروازې ته ورسول هلته په یوه کرايي شوي کور کې راته نوې جامې ،پتلانونه ،دستکشې، ډول ډول عینکې او نور د اړتیا وړ مواد راکړل شول د شپې نهه بجې د کابل له دروازې تیر شوو نیمه شپه مو ځانونه د کانټینینټل هوټل ته نږدې ځای پر ځای کړل.

سهار وختي مو ځانونه پریمینځل نوي پتلانونه او جامې مو واغوستې غونډې ته څه کم دوه ساعته پاتې ول ټولو ملګرو دوه ،دوه رکعته لمونځ وکړ د قرآنکریم تلاوت مو وکړ هوټل ته له روانیدو سره سم مو له یو بل سره وروستۍ خدای پاماني وکړه.

د هوټل په لور مو حرکت وکړ په لارو کڼه ګوڼه وه هر ځای سختې تالاشۍ ولاړې وې زموږ موټر ډیر نه تالاشي کیده یوازې عسکر به مازې راوکتل د مخې په سیټ کې له ناست ږیره خریيلي ځوان سره چې د دولت کس وو وغږید او موټر به حرکت وکړ دویمه داچې زموږ موټر په تورو ښیښو پوښلی وو.

د هوټل د دروازې له ننوتو وروسته د مخې ناست کس ښکته شو شاوخوا مو وکتل هرې خواته زرهي موټر ښه پریمانه ولاړ وو زموږ مشر چې هلته مرکز کې راته قومندان ټاکلی وو د غونډې د کوټې تر مخ ټولو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناره کړه او په بیړه یې د ښکته کیدو اشاره وکړه موږ هم په بیړه لوی سالون ته د ننوتو هڅه وکړه په وره کې ولاړ عسکر مو ممانعت وکړ زموږ یو ملګري د الله اکبر له نارې سره په تندي وویشت او عسکر پرمخې ولوید د سالون د ننه غوغا شوه لوی سالون له بهرنیو نظامیانو تر سپږمو ډک وو منډې شوې د خبربالانو کیمرې او مایکونه ورغړیدل سیمه ډزو او مرمیو په سر واخیسته پښتو ، دري او انګریزي غږونه سره ګډ شول زموږ دوه ملګري دویم پوړ ته وختل له شته کسانو لاره ورکه شوه هر لورته یې ډزې کولې په جوړه غوغا کې به یوه ، یوه د الله اکبر ناره هم پورته شوه.

د باندې مو څوک نه راپرېښودل او نه هم د باندې څوک وتلی شوای یو ملګری مو یوازې راننوتي وره ته په کمین کې ناست وو چې کله به چا د وتو یا راننوتو هڅه کوله د هغو کار یې ورخلاصوه.

پوره یو یونیم ساعت مو جګړه وکړه د باندې ډیر نظامیان راورسیدل په هوا د ډول،ډول چورلکو غږ اوریدل کیده په وروستیو کې مرمۍ راخلاصې شوې شیبه وروسته سیمه څو زورورو چاودنو او غږونو ولړزوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۴)

قومندان تلویزیون ته مخامخ پروت وو د تلویزیون چینلونه یې یو په بل پسې اړول د ټولو د خبرونو د سر ټکی په هوټل ننني برید وو د هوټل ودانۍ سرو لمبو په سر اخیستې وه له موټرو تور لوګي پورته کیدل سیمه له ګڼو امبولانسونو ډکه وه خبریال د سیمې عیني شاهدان غبرګول ټول وارخطا ول برید یې ډیر زوروور یاد کړ یوه کس داهم وویل چې د برید او چاودنو غبرونه یې تر څو کیلو متره لرې واوریدل.

د اسلامي امارت ویاند د برید پړه په غاړه واخیسته برید یې ډیر زوروور یاد کړ ډېرو بهرنیانو اوجنرالانو ته یې د زیاتو تلفاتو د اوښتو ادعا وکړه د ویاند په خبره په برید کې سلګونه بهرني جنرالان او عسکر وژل شوي وو.

قومندان ځان وغزاوه خوشاله وو ، عمر او نور ملګري یې یو، یو سترګو ته ودریدل د هغوی پخواني یادونه یې تازه کړل د باندې وه ووت په مرکز کې کراره کراري وه هیڅوک نه مالومیدل یوازې ډاډسن ډوله موټر د لویې ونې سیوري ته ولاړ وو.

پای

کابل - افغانستان

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library